

Publicerad 2012-03-26 19:59 av gasping for a smoke

## Status mental

Härdsmlta

TÄNK

tänk, tänk - tänkt

tankar äro lättfotat flyktiga

tänk

om du inte var här i morgon?

igår:

frågetecken

-vad du gjorde, vad du sa: förlorat i ett svart hål, inkapslat i en låda:

ingen nål kan ha kål på denna själaklåda.

Jag dricker, jag dricker mig dövstum,

jag dricker mig UR och BORTOM tid och rum

jag dricker ur karaffen av en evighet, solsystemet och mörkergapet och en intvingad limboplanet

en raritet, är denna karaff: jag lämnar, lämnas, lämnade – utan straff ...

status mental: finnes gott om rum för kval, i denna skärseldssal. Har jag ett val? Frågan mal. Jag faller, tid för fallskärmsavtal.

För sent. Fukta läpparna, känn orden forcera sin väg ut ur din innersta kärna (där du låser in dem så gärna).

För sent. Du tänker det rent.

Det tvingas likt gryn, genom dina stämband. Rasslar över dina läppar likt löv i full brand.

Har du någonsin varit där, du svär: där, du i blind panik (ett urminnesskrik) kvävande frågar dig: vad blir mina sista ord? (under jord). Jag frågade mig.

Frågeställningen slog mig i bakhuvudet blint: sanningen stirrar mig i öronen stint.

Självfallet önskar vi alla, mer än så, men ändock skall vi förfalla.

Mina sista ord blir ingen fullblodsgallop: låter det ta stopp. Inställt sista lopp.

Det var längesedan det var över

Behåll det värdefullast när ni mig minner,

när ni sorgesamt sargat hjärta söver.

Hjärta och smärta och svärta försvinner,

sorgetyngdssorlet ditt är så över.

De säger ibland, på nyheterna, i detta avlånga land: ingen dog, alla sårades.

Och det skall föreställa något hoppfyllt så säg? Nå, du lurar icke mig! ”ingen sårades, alla dog” - ibland får nog vara nog.

En bro, till status quo – status okänd mental: strosar fantasilöst dödsdansarens dal – farligt fatal.

Status mental: inga kval.

Tåget tuffar på i ryslig fart, plötsligt står det mig så klart: tåget rusar in i tunneln och brister i kollision, en uppgivenhetsexplosion inte utan passion:

”inga döda, alla svårt skadade, helikopter och räddningshjälp på plats (tar sats) – finner ingen väg in (dödssvinn)”.

Inga döda – alla hiskeligt blöda. Svårt skadade äro alla – hör ångestskrin skalla och kalla: Hjälpen finner ej vägen – sicken sägen! Det finnes ingen hjälp att få: du kan önska dig blå. Ty hjälp blir till stjälp, blir till hjälp – i vardagligt tal. Vilket jävla förtal!

Status mental.

Jag tänkte på de sista av ord, innan tågtunnelmord – arrangemang i falang – och det föreföll mig löjeväckande naturligt: icke desto mindre inte-ett-dugg-finurligt, inte det minsta klurigt: det jag sade innan jag försvann, var en mening så sann, så banal och utan samvetsqual:

Det var längesedan det var över

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren gasping for a smoke med Poeter.se id #41121 innehar upphovsrätten